

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 marca 2018 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Renata Folkman

Protokolant: st.sekr.sądowy Joanna Kotala, st.sekr.sądowy Witold Wojtak

przy udziale Prokuratora: xxx

po rozpoznaniu w dniu 13 grudnia 2017 roku, 7 marca 2018 roku sprawy

Ł. G. s. S. i I. z domu D., ur. (...) w P.

oskarżonego o to, że:

W dniu 23.07.2017 r. ok. godz. 19:00 na ul. (...) w P. prowadził po drodze publicznej pojazd mechaniczny - samochód osobowy marki F. (...) nr rej. (...) w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości prowadzącym o godz. 19:35 do stężenia na poziomie 2,02 promila, o godz. 20:06 do stężenia na poziomie 1,81 promila, o godz. 20:40 do stężenia na poziomie 1,50 promila alkoholu we krwi, o godz. 20:10 do stężenia na poziomie 137,5 ng/ml diazepamu oraz 295,0 ng/ml nordiazepamu, o godz. 21:27 do stężenia na poziomie 0,69 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, czym umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym,

tj. o czyn z art. 178a§1 kk

orzeka

1. uznaje oskarżonego Ł. G. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, z tym, że eliminuje z jego opisu, iż znajdował się pod wpływem diazepamu i nordiazepamu i za to na podstawie art. 178a § 1 kk wymierza mu karę grzywny w ilości 100 (stu) stawek dziennych po 20 (dwadzieścia) złotych każda stawka;
2. na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 3 (trzech) lat;
3. na podstawie art. 63 § 4 kk na poczet orzeczonego środka karnego – zakazu zalicza oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 28 lipca 2017 roku;
4. na podstawie art. 63 § 1 kk zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonej kary grzywny okres zatrzymania w sprawie od 23 lipca 2017 roku godz. 19:15 do 25 lipca 2017 roku godz. 13:35 i uznaje za równoważne 4 (czterem) dziennym stawkom grzywny;
5. na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5000 (pięć tysięcy) złotych;
6. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 2131,17 zł (dwa tysiące sto trzydzieści jeden złotych siedemnaście groszy) tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 200 (dwieście) złotych tytułem opłaty.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił stan faktyczny:

W dniu 23.07.2017 r. Ł. G., wraz z rodziną, przebywał na uroczystościach weselnych w lokalu (...), przy ulicy (...). Pił tam alkohol. Około godziny 19.00 wziął samochód swego teścia (który również bawił się na weselu) F. (...) nr rej. (...), do którego wsadził też swego półtorarocznego syna K., po czym ruszył w stronę ulicy (...), wyjechał na tę ulicę w lewo, po czym zawrócił z powrotem na drogę dojazdową do (...), pod (...) na parkingu zawrócił i z powrotem ruszył w stronę ulicy (...), ale utracił panowanie nad pojazdem i uderzył najpierw w ogrodzenie hotelu, a potem w mur znajdujący się po przeciwnej stronie ulicy hurtowni. Zatrzymał się, wówczas podbiegli do niego obserwujący to członkowie rodziny, w szczególności matka dziecka (która natychmiast zabrała syna z samochodu) i D. Ł. (szwagier). Obserwatorzy wezwali karetkę pogotowia, na miejsce przybyła też straż pożarna i policja. Po badaniu lekarskim w szpitalu u dziecka nie stwierdzono obrażeń, jedynie otarcia naskórka.

Biegły lekarz stwierdził u K. G. stłuczenia głowy i otarcia skóry twarzy, naruszające czynności jego organizmu na czas nie przekraczający 7 dni.

(dowód: wyjaśnienia Ł. G. – k. 70 v – 71 i v,

zeznania D. Ł. – k. 10 v – 11, 71 i v,

protokół oględzin pojazdu – k. 6 – 7,

protokół oględzin miejsca – k. 8 – 9,

opinia – k. 32)

Badanie stanu trzeźwości Ł. G. przeprowadzone urządzeniem Alkometr o godzinie 21.27 wykazało 0,69 mg/l.

Natomiast badanie krwi pobranej od Ł. G. o godzinie 19.35 wykazało stężenie na poziomie 2,02 promila; o godzinie 20.06 – 1,81 promila; o godzinie 20.40 – 1,50 promila.

(dowód: protokół badania – k. 4,

protokoły z pobrań i badań krwi – k. 25 - 31)

Ł. G. był uprzednio karany za czyny z art. 280 § 1 kk, art. 158 § 1 kk, art. 157 § 2 kk.

(dowód: karta karna – k. 17 – 18)

Ł. G. urodził się (...) Ma zawodowe wykształcenie i jest stolarzem. Jest ojcem dwojga dzieci, w tym jedno z poprzedniego związku, wobec którego ma ustalony obowiązek alimentacyjny w kwocie 400 zł miesięcznie, z którego to tytułu ma zaległości alimentacyjne rzędu 25.000 zł. Drugie dziecko posiada z aktualnego związku. Pozostaje w konkubinacie. Utrzymuje się z prac dorywczych, z czego osiąga dochód rzędu 1.700 zł miesięcznie. (k. 70 v)

Ł. G. przyznał się do popełnienia zarzucanego czynu i wyjaśnił, że tego dnia wypił alkohol, a potem wsiadł do samochodu, do którego zabrał też swego syna, który płakał, więc chciał go uspokoić i w tym celu przewieźć, po czym stracił panowanie nad pojazdem i uderzył w przeszkodę. Potem przyjechało pogotowie, a lekarz podał mu środki uspokajające, stąd badania krwi wykazały w jego organizmie zawartość środków odurzających, jakich z własnej inicjatywy nie zażywał i z pewnością kierując pojazdem nie był pod ich wpływem, a jedynie znajdował się pod wpływem alkoholu. (k. 70 v – 71 i v)

Sąd ocenił i zważył, co następuje:

Materiał dowodowy w tej sprawie jest generalnie niesprzeczny.

Zeznania D. Ł. sąd ocenił jako wiarygodne, bo nie pozostają w sprzeczności z pozostałymi zgromadzonymi dowodami.

Podobnie wyjaśnienia oskarżonego nie są sprzeczne ze zgromadzonymi dowodami. W szczególności pozyskana przez sąd, na etapie postępowania sądowego, opinia (...) potwierdziła słowa oskarżonego co do tego, że nie był pod wpływem środków odurzających (narkotyków) prowadząc pojazd, a ujawnione w jego organizmie substancje (...) były skutkiem R. podanego mu przez zespół pogotowia, już po zdarzeniu. Opinia (...) jest logiczna i wyczerpująca i dlatego wiarygodna; koresponduje z dokumentacją medyczną nadesłaną przez szpital, a dotyczącą czynności podjętych wobec oskarżonego przez zespół pogotowia ratunkowego.

Opinia biegłego lekarza na temat obrażeń małoletniego K. G. także nie budzi żadnych wątpliwości, jest jasna i logiczna.

Wyniki badań stanu trzeźwości oskarżonego nie były kwestionowane w toku procesu, a sąd z urzędu nie dostrzegł okoliczności, które mogłyby podważyć ich wiarygodność.

Kierując samochodem po drodze publicznej w stanie nietrzeźwości, Ł. G. wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 178 a § 1 kk.

Wymierzając karę sąd kierował się dyrektywami art. 53 kk.

Po stronie okoliczności obciążających uwzględnił uprzednią karalność (przy czym nie jest to karalność za przestępstwa podobne). Po stronie natomiast okoliczności łagodzących sąd uwzględnił przyznanie się i wyrażenie skruchy oraz złożenie wyjaśnień.

Mając powyższe sąd wymierzył oskarżonemu za przypisany czyn karę grzywny 100 stawek dziennych w kwocie po 20 zł każda. Kara tak określona jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynu (jest to pierwsze skazanie za jazdę w stanie nietrzeźwości) oraz (wysokość stawki dziennej) jest adekwatna do zdolności płatniczych oskrzydłonego, który ma na utrzymaniu dwoje dzieci i posiada zaległości alimentacyjne.

Sąd orzekł też obligatoryjny zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym, na minimalny okres 3 lat, jest to bowiem pierwsze skazanie Ł. G. z art. 178 a § 1 kk, a pamiętać trzeba, że obecność środków odurzających (narkotyków) w organizmie oskarżonego została wyeliminowana.

Sąd orzekł też obligatoryjne świadczenie na cel społeczny, w minimalnej kwocie 5.000 zł, co – w sytuacji oskarżonego – i tak stanowi istotną dolegliwość finansową, zaś wyższa kwota pogłębiałaby jedynie stan jego zaległości finansowych (ma dług alimentacyjny, który ma pierwszeństwo egzekucyjne przed większością należności, w tym wypadku wynikających z tej sprawy).

Zaliczył też oskarżonemu na poczet orzeczonej grzywny okres zatrzymania, a na poczet orzeczonego zakazu okres zatrzymania prawa jazdy.

O wydatkach i opłacie sąd orzekł w oparciu o art. 627 kpk w zw. z art. 616 § 2 kpk.